

– Стефане, страшен войвода,
до сега ти е хайдутлук,
от сега нататък, Стефане,
със нашта тежка потеря.
Ние сме султански гавази,
нас ни султана проводи,
главата да ти отрежем.
Караджа страшен войвода,
издигна крива копраля
и се в потеря развъртя,
цяла потеря изтрепа,
и при майка си отиде,
и на майка продума:
– Мале ле, стара мале ле,
хайдут жена не гледа,
хайдутин угари не оре,
хайдутин пшеница не сее,
хайдутин майка не храни!
А че се в гора завърна.